

2008. január 17., csütörtök

4. nyomatékosan kéri Kínát, hogy a 2008. évi olimpiai játékokat ne használja fel ürügyként másként gondolkodók, újságírók és az emberi jogok megsértéséről beszámoló, illetve ez ellen tiltakozó emberi jogi aktivisták letartóztatására, törvénytelen fogva tartására és bebörtönzésére;
5. ismételten kifejezi azt a véleményét, hogy az emberi jogi ügyeket sokkal inkább előtérbe kell helyezni a 2008. évi olimpiai játékok előkészítése során, továbbá felhívja a figyelmet arra, hogy tiszteletben kell tartani az egyetemes erkölcsi alapelveket és elő kell mozdítani az emberi méltóság megőrzéséről gondoskodó békés társadalom előmozdítását, amint ezeket az Olimpiai Charta 1. és 2. cikke is kimondja;
6. sürgeti Kínát, hogy reformálja meg büntetőtörvényeit, megkönnyítve a szólásszabadság gyakorlását az újságírók, írók, szabadúszó értelmiségiek, riporterek stb. számára, akik egy ilyen nagy horderejű eseményről tudósítanak a világ számára, mint a 2008. évi olimpiai játékok; úgy véli, hogy ez a reform lehetővé tenné egyes tisztázatlan jogi rendelkezések (például a kínai büntető törvénykönyv 105. cikke) hatályának pontosítását is, és a világ számára azt a pozitív jelzést adná, hogy a kínai kommunista párt 17. nemzeti kongresszusa utat nyitott a különböző vélemények nagyobb tiszteletben tartása előtt;
7. kéri a kínai hatóságokat, hogy tegyék lehetővé Hu Csia és a többi letartóztatott másként gondolkodó számára, hogy szükség esetén orvosi ellátásban részesülhessen, és tartsák szem előtt, hogy a nem megfelelő körülmények közötti fogva tartás káros hatással lehet egészségi állapotukra;
8. sürgeti a kínai hatóságokat, hogy zárják be a „fekete börtönöknek” is nevezett fogvatartó helyeket, ahová a 2008. évi olimpiai játékokat megelőző évben a „rendzavarókat” elzárják;
9. kéri az Európai Unió Tanácsát, hogy lépjen fel Hu Csia letartóztatásának, valamint Hu Csia barátja, a jelenleg több ezer, Kínában bebörtönzött emberi jogi aktivista embertelen helyzetének képviselőjévé vált Kao Csi-seng jeles emberjogi ügyvéd 2007. szeptember 22-i eltűnésének ügyében;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt államok kormányainak és parlamentjeinek, a Kínai Népköztársaság elnökének és miniszterelnökének és a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak.

A Kongói Demokratikus Köztársaság helyzete és a nemi erőszak, mint háborús bűncselekmény

P6_TA(2008)0022

Az Európai Parlament 2008. január 17-i állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről és a nemi erőszakról, mint háborús bűncselekményről

(2009/C 41 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogok Kongói Demokratikus Köztársaságban (KDK) elkövetett megsértéséről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlésének a Kongói Demokratikus Köztársaságban, különösen az ország keleti részén uralkodó helyzetről, valamint ennek a régióra gyakorolt hatásáról szóló, 2007. november 22-i állásfoglalására,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság, 1998-ban elfogadott Római Alapokmányára, különösen annak 7. és 8. cikkére, amely a nemi erőszakot, a szexuális rabszolgaságot, a kényszerprostitúciót, a kényszerített terhességet és a kényszerített sterilizációt, illetve a szexuális erőszak bármely formáját az emberiség ellen elkövetett és háborús bűncselekménynek minősíti, valamint a kínzás egy formájával egyenértékűnek és komoly háborús bűncselekménynek tekinti, függetlenül attól, hogy ezeket a cselekményeket a nemzetközi vagy belső konfliktusok során szisztematikusan követik el, vagy sem,

2008. január 17., csütörtök

- tekintettel az ENSZ főtitkárának az Egyesült Nemzetek Szervezete kongói demokratikus köztársasági missziójáról szóló, 2007. november 14-én kiadott 24. jelentésére,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete kongói demokratikus köztársasági missziójának 2007. július 27-i nyilatkozatára,
  - tekintettel a Human Rights Watch „Kiújult válság Észak-Kivuban” című 2007 októberi publikációjára,
  - tekintettel a Human Rights Watch „Az igazság keresése: felelősségre vonás a kongói háborúban elkövetett nemi erőszakért” című 2005 márciusi publikációjára,
  - tekintettel az Amnesty International 2007. évi jelentésére,
  - tekintettel a 2007. december 11-i, ENSZ által finanszírozott, 2008-as kongói demokratikus köztársasági humanitárius cselekvési tervre,
  - tekintettel az ENSZ Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatala 2007. december 13-i „humanitárius híreire és elemzéseire”,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére
- A. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén a háború és a zavargások a fegyveres lázadó csoportok, illetve a kormányerők, a hadsereg és a rendőrség által a nők ellen elkövetett, tömeges és ijesztő méreteket öltő szexuális erőszakhoz vezettek;
- B. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén szisztematikusan és soha nem látott mértékben követnek el erőszakot nők ellen, és mivel az ENSZ humanitárius ügyekért felelős főtitkár-helyettese szerint a világon a nemi erőszak terén a Kongói Demokratikus Köztársaságban a legrosszabb a helyzet;
- C. mivel menekülttáborokban is elkövetnek nemi erőszakot, ahol sok civil keresett menedéket a harcok elől, amely csak 2007-ben több mint 400 000 embert űzött el otthonaikból és falvaikból;
- D. mivel az ENSZ főtitkár Kongói Demokratikus Köztársaságba rendelt különmegbízottja szerint a nők elleni atrocitásokat nemi erőszak, csoportosan elkövetett nemi erőszak, szexuális rabszolgaság és gyilkosság formájában követik el, aminek messze ható következményei vannak, beleértve a nők testi és lelki sérülését;
- E. mivel a 2008-as KDK humanitárius cselekvési terv szerint 2007-ben 32 353 esetben jelentettek nemi erőszakot, ami valószínűleg csak töredéke a valós adatnak;
- F. mivel az ENSZ biztonsági tanácsának 1325(2000) határozata valamennyi állam felelősségét hangsúlyozza abban, hogy véget vessenek a büntetlenségnek és felelősségre vonják az emberiség elleni és háborús bűncselekmények elkövetőit, beleértve a nők és lányok ellen elkövetett nemi erőszak és egyéb erőszakos bűncselekmények elkövetőit;
- G. mivel a nemi erőszakot arra használják, hogy nőket a családjuk és a közösség előtt megszégyenítsenek, így rombolva a közösség integritását, erkölcsét és összetartását;
- H. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy míg az elkövetők büntetlenséget élveznek, a nemi erőszak áldozataul esett nők és lányok fokozott társadalmi diszkriminációnak vannak kitéve, ami további indokot szolgáltat arra, hogy az áldozatok a nemi erőszak eseteinek csak a töredékét jelentik be;
- I. mélységes aggodalmának ad hangot, hogy nem tesznek meg mindent az ilyen bűncselekmények felderítése érdekében, továbbá a szemtanúk, az áldozatok és az áldozatok családjának védelmére vonatkozó intézkedések, az esetekről szóló tájékoztatás és az áldozatok megfelelő orvosi kezelésének hiánya miatt;

2008. január 17., csütörtök

- J. mivel a KDK parlament által 2006-ban elfogadott, a nemi erőszakról szóló új törvénynek – amely a nemi erőszak felelősségre vonásának felgyorsítását és szigorúbb büntetések kiszabását célozta – eddig kevés hatása volt;
- K. mivel Ruanda és a KDK 2007. december 10-én Nairoiban közös nyilatkozatot írt alá a Kivu térségében a nemi erőszakért és az emberi jogok egyéb megsértéséért felelős fegyveres csoportok jelenlétének átfogó megoldása érdekében;
- L. mivel a sok éve tartó fegyveres konfliktus közvetlen vagy közvetett eredményeként 4 millió ember esett áldozatul, legalább 1.5 millióan, többségükben nők és gyerekek kényszerültek otthonuk elhagyására, valamint elpusztult a Kongói Demokratikus Köztársaság társadalmi-gazdasági infrastruktúrája;
1. határozottan elítéli a nemi erőszak háborús fegyverként történő alkalmazását, és emlékeztet arra, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság ugyanúgy joghatósággal rendelkezik az ilyen cselekmények tekintetében, mint a Kongói Demokratikus Köztársaság;
  2. sürgeti különösen azt, hogy a belföldi és a nemzetközi büntetőjoggal összhangban a nők elleni nemi erőszak elkövetőit feljelentsék, azonosítsák, felelősségre vonják és megbüntessék;
  3. felhívja a Kongói Demokratikus Köztársaság kormányát, hogy vessen véget a büntetlenségnek és hajtsa végre a KDK parlament által elfogadott, a nemi erőszakot büntető új jogszabályt, amely szigorúbb büntetéseket állapít meg az elkövetőkre;
  4. sürgeti a nemzetek közösségét, hogy hozzon meg minden szükséges lépést az illetékes hatóságok támogatására e cselekmények kivizsgálása és az elkövetők felelősségre vonása során;
  5. felhívja az Európai Uniót, hogy jelentős forrásokat különítsen el a nemi erőszak áldozatainak nyújtott orvosi, jogi és szociális támogatásra illetve a további szexuális zaklatások megelőzése érdekében a nők és lányok helyzetének javítására;
  6. felhívja a KDK keleti részén zajló konfliktusokban részt vevő valamennyi erőt, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, szüntessék be a nők és a polgári lakosság elleni támadásokat, valamint tegyék lehetővé a humanitárius ügynökségek részére, hogy segítséget nyújthassanak az áldozatok számára;
  7. felhívja az Európai Uniót és az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy hivatalosan ismerjék el emberiség elleni bűncselekménynek, súlyos háborús bűncselekménynek és a kínzás egy formájának a nemi erőszakot, az erőszakos megtermékenyítést, a szexuális rabszolgaságot és a nemi erőszak valamennyi formáját, függetlenül attól, hogy módszeresen követik el vagy sem;
  8. felhívja az ENSZ tagállamait, hogy küldjenek alkalmazottakat az ENSZ kongói demokratikus köztársasági békefenntartó misszióhoz, a különösen kiskorúakat érintő nemi erőszakra és kizsákmányolásra vonatkozó valamennyi vád kivizsgálására, illetve a nemi erőszak elkövetőinek lehető leggyorsabb bíróság elé állítására; felhív ezért arra, hogy erősítsék ki az ENSZ kongói demokratikus köztársasági missziójának megbízatását a polgári lakosság nemi erőszakkal szemben történő megvédése tekintetében;
  9. felhívja az Egyesült Nemzetek Szervezetét, az Afrikai Uniót, az EU-t és a Kongói Demokratikus Köztársaság egyéb partnereit, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a KDK-ban elkövetett nemi erőszakra vonatkozó hatékony ellenőrzési és dokumentációs mechanizmus létrehozása érdekében, és a nők számára biztosítsanak megfelelő segítségnyújtást és védelmet, különösen az ország keleti részén;
  10. legmélyebb aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nemi erőszak hatalmas vidéki kivándorlást eredményezett, és hangsúlyozza, hogy a módszeres nemi erőszak és általában a „nemi erőszak kultúrája” tönkre teszi a társadalmi rendszereket és országos szinten komoly veszélyt jelent;
  11. üdvözli a békéről, biztonságról és fejlődésről szóló Gomában (Észak-Kivu) tartott konferencia megkezdését, és reméli, hogy a vizályok beszüntetése a konferencia alatt az első lépés a háborús felek közötti bizalom kiépítésében; sürgeti a részes feleket, hogy kezeljék a nők és lányok ellen elkövetett nemi erőszak kérdését, valamint hogy kötelezzék el magukat az elkövetők felelősségre vonása mellett;

2008. január 17., csütörtök

12. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson többek között pénzügyi támogatást a kivui békekonferencia megtartására, annak érdekében, hogy a népesség részt vehessen a tartós megoldások keresésében;
13. felhívja a KDK kormányát és az ENSZ kongói demokratikus köztársasági misszióját, hogy biztosítsák a közbiztonság megfelelő szintjét a humanitárius szervezetek alkalmazottai számára;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok kormányainak, a Kongói Demokratikus Köztársaság és a Nagy Tavak országai kormányának, az Afrikai Unió intézményeinek és az ENSZ főtitkárának.

Egyiptom

P6_TA(2008)0023

Az Európai Parlament 2008. január 17-i állásfoglalása az egyiptomi helyzetről

(2009/C 41 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira az euro-mediterrán partnerségről,
- tekintettel 2007. november 15-i állásfoglalására⁽¹⁾ azokról a súlyos eseményekről, melyek veszélybe sodorják a keresztény közösségek létét és más vallási közösségeket,
- tekintettel az 1995. novemberi barcelonai nyilatkozatra;
- tekintettel „Az EU emberi jogi és demokratizálódási intézkedéseinek szigorítása a mediterrán országokkal – stratégia iránymutatások” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2003. május 21-i bizottsági közleményre (COM(2003)0294);
- tekintettel az euromediterrán emberi jogi hálózat 2006. január 26–27-i kairói első konferenciájára,
- tekintettel a kínzás elleni 1984-es ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogokról szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 19. cikkére, amelyet Egyiptom 1982-ben ratifikált,
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának eltörléséről szóló nemzetközi egyezményre,
- tekintettel az állam- és kormányfők 2005. novemberi barcelonai csúcstalálkozásán elfogadott munka-programra;
- tekintettel a parlamenti elnökök ötödik európai értekezletének 2005. november 26-i barcelonai következtetéseire,
- tekintettel az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés 2006. március 27-i állásfoglalására és elnökének nyilatkozatára,

---

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0542.